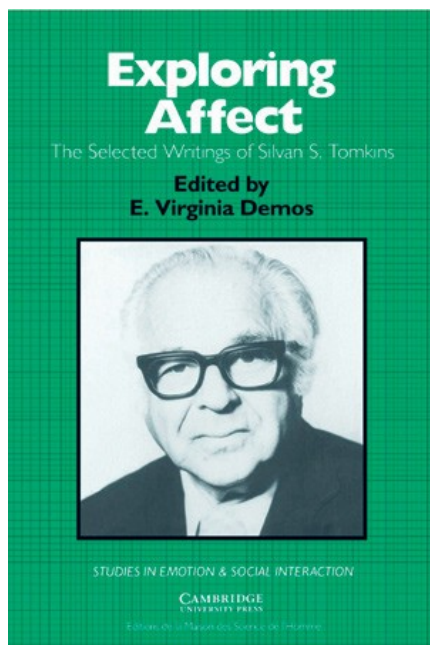

Silvan Tomkins' The Quest for Primary Motives: Biography and Autobiography of an Idea (1981)

Ideen om affekten som menneskets viktigste drivkraft har fått stor gjennomslagskraft, skriver Pål Ulvenes.

PUBLISERT 3. februar 2016

I denne artikkelen er Silvan Tomkins innsiktsfull, frekk og vittig. Han rydder effektivt plass til affekt i vår søken etter «hva er det mennesker virkelig vil?». I 1981 var fagfeltet ifølge Tomkins preget av drift, kognisjon og betinging, men her blir Freud, Skinner, Thorndike med flere satt til veggs. Kritikken er nyansert og usentimental, den er ironisk på egne og andres vegne. Men viktigst av alt er bidragene med Tomkins' egne ideer til forbedring av forståelsen av menneskets motivasjon. Ideene hans er beskrevet i detalj andre steder, men her får man et godt innblikk med overbevisende argumentasjon. Tomkins' idé om affekten som menneskets viktigste drivkraft har etter hvert fått stor gjennomslagskraft. Hans engasjement for sin egen idé er inspirerende. Ideen og iveren hans har vært vanskelig å ikke la seg påvirke av, og artikkelen finnes gratis tilgjengelig med et raskt google-søk.

Pål Ulvenes utfordrer Gry Stålsett til å ta stafettpinnen videre

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 53, nummer 2, 2016, side 153

